

mene sreća?“. Potrebno je da se vratite Bogu i postavite ispravan sistem prioriteta.

Za početak, shvatite jednu prostu stvar: Bog vas voli. To je prvi korak ka prevazilaženju gordosti.

Radite na sebi, menjajte se.

Dobar dan, poštovani Sergeju Nikolajeviču! Bog Vas blagoslovio!

Ja sam (relativno) poznata pesnikinja, pisac, novinar. Religiozna sam i još do skora mi se činilo da znam kako treba živeti i da tom umeću mogu da podučavam i druge. Sve dok mi Bog nije pokazao da je život mnogo komplikovaniji, dvosmišljeniji i čudljiviji.

Dakle, problem alergijskog rinitisa me je nagnao da Vam se obratim, a koji se iz godine u godinu pogoršava i ne dopušta mi normalan život i rad. Odigrali su se događaji koji su, kako mi se čini, mogli da imaju uticaj na razvoj ove bolesti. Naime, pre nekoliko godina sam osetila iznenadnu i snažnu strast prema oženjenom muškarcu. Bila je uzajamna. Ponekad smo se susretali, ali ogroman osećaj krivice me je iznutra prosto razdirao. Moj duhovnik je tad odbio da me pričesti.

Zatim je taj muškarac prekinuo kontakt sa mnom, a ja sam mesecima plakala i patila, nesposobna da se pomirim sa situacijom. Na kraju sam uspela i čini mi se da sam svima sve oprostila; navodno sam i shvatila zašto mi je Gospod poslao to iskušenje. Ponovo sam počela da živim i radim punim plućima. Pričestila sam se.

Međutim, pojavila mi se ta bolest. Moj posao je vezan za javnost, nastupe, televizijske kamere, aktivan mentalni rad, stvaralaštvo. Napadi bolesti sve to čine nemogućim.

Intenzivno tražim načine za ozdravljenje, čitam mnoštvo literature, pokušavam da pojmem suštinu problema, ali očigledno je da nešto nisam u stanju da shvatim. Uz sve to, taj čovek se opet pojavio (nikako da se definitivno rastanemo) i pokušava da se pomiri sa mnom. Inače, on je Vaš poklonik, pročitao je sve Vaše knjige (ja sam takođe mnogo toga pročitala i gledala veliki broj video-snimaka).

On smatra da ako ponovo počnemo da se sastajemo, moja bolest će nestati, da smo u nečemu pogrešili. Ja sam rastrzana. Ne mogu da odlučim ni da čvrsto kažem „ne“ niti „da“. Želela bih da naš odnos preraste u prijateljski, ali je on mlađi od mene i nije spreman na to. Strahujem da ću ponovo povrediti svog muža, koji je već ionako slomljen tom situacijom (srušili su mu se principi). Jer sada i on prolazi kroz nesrećnu, neuzvraćenu ljubav. Tako je sve zamršeno.

Druga nevolja je u tome što se moj sin (25 godina) zaključao u četiri zida pored kompjutera i izjavljuje kako ne može da podnese ljude. Ima zdravstvenih problema s kičmom, kao i kompleks inferiornosti – ili, obrnuto – gordosti. Čini mi se da sam jedina nit koja ga povezuje sa svetom. Bilo bi strašno ako bi mi se nešto desilo i ako bih ga ostavila pre nego što stane na svoje noge.

Potreban mi je mudar savet. Možda mi ga Vi možete dati? Bila bih Vam veoma zahvalna. Spremna sam da čujem i najokrutniju istinu o sebi.

Počnimo od najvažnijeg, odnosno od vašeg sina. Problemi s kičmom posledica su osuđivanja ljudi, visoke gordosti. Nemogućnost komunikacije takođe je znak gordosti. Kompleks inferiornosti je ista ta gordost, samo njena obrnuta strana.

Šta mislite o sledećem: ako je majka napravila duševnog invalida od sina, da li ona ima pravo na sreću? Naravno, da, ali s rezervom. Kakvom? Njena sreća ne bi trebalo da ubija sina, već da mu pomogne.

U skladu s Biblijom, gordost je udaljavanje od Boga. Čim se čovek udalji od Boga, postaje vezan i počinje da se klanja idolima. Ljubav postaje strast, odnosno pretvara se u vezanost.

Na koji način majka, svojim stanjem, može da spasi dete? Treba joj pomoći da strast pretvori u ljubav, odnosno da preokrene pogibeljni proces. Neuzvrćena ljubav, izdaja voljene osobe ili njena nezainteresovanost, odlična su sredstva da se energija strasti i požude pretvore u ljubav prema Bogu.

Neuzvrćena ljubav primorava čoveka da se moli, bude odrešen i da se žrtvuje. Bez žrtvovanja nema religije. Da bi se osetilo ono što izlazi van okvira života, potrebno je biti nevezan za površni nivo postojanja, za sam život. Bolest, nesreća i neuzvrćena ljubav su prinudna žrtva koja pročišćava čula i vodi ka Bogu.

Međutim, kao što je napisano u Bibliji, gorda osoba nema koristi od iskušenja. Kod gorde osobe iskušenja se zamenjuju nesrećama i bolestima. Vi niste prihvatili iskušenje, gordost vas je uporno gurala ka negodovanju, odbacivanju i stanju uninija, umesto ka odrešenju i unutrašnjoj promeni – a to je, u suštini, dejstvo programa samouništenja.

Sve dok ne pomognete sinu kroz pokajanje, pravilno prolaženje iskušenja kroz uniženja, bolesti i nesreće, a, što je najvažnije – kroz promenu karaktera, smatrajte da je vaš rinitis, odnosno blokada programa samouništenja, najbezazlenije što može da vam se desi.

Pogledajte moja predavanja „*Oblici gordosti*“ i pokušajte istinski da poboljšate karakter. Koliko će to biti uspješno odredit ćete po stanju vašeg sina.

Bez obzira na to koliko pokušavali da rešite svoje probleme na spoljašnjem nivou, teško ćete u tome uspeti sve dok ih ne rešite iznutra. Naravno, možete da se pokajete, zamolite za oprostaj zbog stanja uninija, nezadovoljstva sudbinom – i rinitis će proći. Ali ako se ne promenite na unutrašnjem planu, mogu vam se pojaviti drugi problemi.

Očigledno ste za sada upozoreni „odozgo“, i to blago, tako što vam je gordost malo unižena. Da li je vredno gubiti vreme uporno se držeći svoje strasti?

Dobro veče!

Imam 31 godinu i pišem Vam zato što mi je na duši veoma bolno i teško. Kada sam imala 15 godina, umrla mi je majka, koja mi je bila najdraža osoba u životu. Brat i ja smo vrlo kratko živeli sa ocem, a onda nas je on ostavio. Preselila sam se kod tetke i tada je otpočeo moj težak i usamljenički život u kome sam bila ljudima na teretu.

Tamo sam upoznala momka koga sam jako zavolela. Međutim, on me je varao i povređivao, ali sam ipak ostala s njim i udala se za njega. Porodični život nam nije bio najsrećniji, nisam se osećala potrebnom, zbog čega sam plakala i patila. Muž me je vređao i dizao ruku na mene kad sam bila trudna.

Bilo mi je jako teško, jer nisam imala nikakvu zaštitu; nikome nisam bila potrebna zbog čega sam se osećala usamljeno. Rodila sam sinčića koji je postao smisao mog života,

zbog koga sam i počela da živim. Muž prema meni nije pokazivao interesovanje, niti je imao vremena za mene.

Zatim sam upoznala muškarca s kojim sam ostvarila veliku bliskost. Međutim i u toj vezi sam pretrpela mnogo bola. Jer, iako sam zatrudnela s njim, on me je napustio. Beskrajno sam plakala.

Ipak, vremenom se promenio, počeo je da čita Vaše knjige, posećuje crkvu, pa sam pored njega krenula i ja. Rodila sam ćerku koju veoma volim i koja mi donosi radost.

Sada mi je veoma teško, jer sam udata, ali istovremeno i sama – muž ne voli da komunicira sa mnom jer mu nisam zanimljiva, i ja sad shvatam da me nikad nije ni voleo. Mnogo mi nedostaje majka jer mi je potrebna podrška.

Pre nekoliko meseci sam upala u strašnu depresiju iz koje se još nisam iščupala. U grudima sam napipala neko otvrdnuće i najviše se od svega plašim da će moja deca ostati bez mene, kao što sam ja nekad ostala bez majke.

Počela sam da čitam Vašu prvu knjigu. Ne znam šta dalje da radim. Muž me nikada nije voleo, nego me je vređao i tukao. Ne znam da li je ispravno živeti u braku bez ljubavi?

Pokušavam da se promenim i možda mi to, za sad, baš i ne uspeva, ali se trudim.

Mnogo Vas molim da mi pomognete! Hvala Vam!

Otvrdnuće u grudima je posledica ogorčenosti na sudbinu.

Potrebno je da naučite da budete srećni bez muškarca – tad nećete zavisiti od svog muža i biti vezani za njega. Shvatite jednu jednostavnu stvar: muškarac ne treba da usreći vas, već vi treba da učinite srećnim njega. Kao i decu. Prestanite da budete lokva koja čeka da se u nju dolije

voda, već postanite izvor koji obezbeđuje vodu. Otkriću vam malu tajnu sreće: ako želite da budete srećni, učinite srećnim one koji su pored vas.

Vaše stanje usamljenosti je odlična prilika da osetite jedinstvo s Bogom. Zbog toga vam je s Višeg plana i pristigla takva situacija.

Duše svih ljudi proizašle su iz Boga. U svakoj osobi treba da vidite lik Božji, a od Boga ne smete da se branite na unutrašnjem planu. Mržnja, osuda i ogorčenost su nedopustivi. Ove negativne emocije postepeno se nagomilavaju u duši i truju zdravlje i sudbinu, ne samo vaše, već i vaše dece.

Ne zaboravite da vas Bog voli i uvek vam daje baš ono što vam je potrebno za razvoj. Zato, razvijajte se. I, ne zaboravite da pročitate moje knjige, po mogućnosti sve.

Zašto treba pročitati sve moje knjige? Zato što je u njima odraženo kako su se tokom dugog vremena razvijali moji pogledi na svet, na zakone Vasiona. Moje informacije su proverene dugogodišnjom praksom i potvrđene ličnim iskustvom.

Čovek se polako menja. Mnogi ljudi, koji su samo površno upoznati s mojim knjigama, čude se kako im ne nastupaju nikakve promene, a da se ne govori o promenama kod dece. Međutim, promena je dug, često bolan proces, pri čemu i najmanja pogrešna informacija može da dovede do ozbiljnih problema. Kao što se na primer događa posle čitanja ezoteričnih knjiga.

Dakle, što manje suza i gorčine, a više ljubavi, brižnosti i praštanja! Želim vam uspeh!

Dobar dan, Sergeju Nikolajeviču.

Imam 45 godina. Moja majka, brat i ja smo nekoliko puta bili kod Vas na konsultaciji.

U kratkim crtama ću opisati život moje majke: sa tri godine je preležala upalu pluća; u petoj godini su joj se razveli roditelji. Od devete godine ju je othranio otac, dok se s majkom vrlo retko viđala. U 20-oj godini je pretrpela silovanje, a zatim trudnoću i abortus. U 21-oj godini – brak i pobačaj. U 23-oj godini sam rođena ja (s pupčanom vrpcom obmotanom oko vrata).

Kada sam imala tri godine, otac mi je poginuo u saobraćajnoj nesreći. Uzrok smrti bilo je naprsnuće lobanje.

Majka mi se drugi put udala u 35-oj godini. U 37-oj je rodila sina (pupčana vrpca vezana u čvor). Njen drugi muž je jako pio, lećio se od alkoholizma, a potom se vraćao staroj navici. Kada mi je brat napunio tri godine, majka mi se razvela.

Šesta je godina kako se uspešno bavim muzikom. Upisala sam konzervatorijum. Zaljubila sam se u svog nastavnika (ispostavilo se da je homoseksualac), a zatim patila godinu dana. Konstantno sam imala temperaturu 38 stepeni, koja dugo nije mogla da se normalizuje...

Bila sam kod Vas na konsultaciji 1994. godine. Tada ste me istinski podržali, bukvalno ste me spasili. Rekli ste mi: „Zbog muškarca kog ste voleli, pokušali ste samoubistvo vešanjem, tri života pre ovog. U ovom životu vam je bilo suđeno da rano umrete, ali pošto ste u prethodnom životu bili vernica, život vam je produžen. Već nekoliko života zaredom vam s Višeg plana sve daju, a zatim oduzimaju. U polju vam se nalazi smrt dece, a karakter vam je vrlo težak; osim toga ste i agresivni prema muškarcima“.

Na konsultaciji su kod Vas, 1995. godine, bili moja majka i moj brat. Rekli ste da je kod moje majke situacija relativno dobra, ali da su joj deca „prokleta”, te da se u polju mog brata nalazi smrt. Takođe ste rekli da nam je karma opterećena po ženskoj liniji.

Temperatura mi se normalizovala tek u 40-oj godini. Pokušala sam da stabilizujem svoj emotivni život, ali uspesi su izostali.

U 44-oj godini sam upoznala muškarca u koga sam se zaljubila. Zapravo, kako mi se čini, bilo je to obostrano. Istina, odnosi su nestabilni jer on ne želi brak. Izgovor su mu stalna poslovna putovanja (zarađuje uglavnom na taj način). Ali on zaista želi decu kao i ja. Posle godinu dana našeg odnosa, izostale su mi menstruacije. Lekari su postavili dijagnozu da ne mogu da imam decu.

Što se tiče karaktera: moja majka je pametna, snažna i hrabra žena; nije konfliktna, ali sve radi po svom; kod mene se nekad pojavi uninije, manjak samopouzdanja, a dešavaju mi se i napadi uznemirenosti i ljutnje. Ipak, generalno rečeno, i kod mene i kod moje majke karakter je postao blaži.

Najbolja situacije je kod brata. On se zaista promenio na bolje. Oženjen je, radi. Ono što je interesantno je da je njegov otac, moj očuh, prestao da pije i ponovo se oženio.

Sergeju Nikolajeviču, mislite li da imam šansu da rodim dete i šta je potrebno da uradim kako bi se to ostvarilo? Cela porodica se moli, ulažemo trud. Jako smo Vam zahvalni!

Kakvi gresi i koji prestupi Viših zakona dovode do neplodnosti?

U Starom zavetu je napisano da Bog kažnjava do trećeg-četvrtog kolena potomke ljudi koji mrze Boga i čine zločine. Zločinu prethodi greh. Greh je šteta koja se nanosi duši. Čovek prvo počini greh, a zatim i zločin.

Takođe, u Starom zavetu piše da potomke bludnice Bog kažnjava do desetog kolena. To znači da za greh bludničenja, razvrata i seksualne razuzdanosti čovek biva daleko teže kažnjen nego kad je reč o grehu ubistva.

Blud je potreba za zadovoljstvom, ali da se iz toga ne rađaju deca. Odnosno, funkcija (seks) se razdvaja od svog cilja (produžetak vrste). U tom slučaju, funkcija odumire.

Kad čovek troši energiju samo radi pražnjenja, zarad zadovoljstva, postaje kao pacov sa elektrodama implantiranim u mozak, koji stalno pritiska taster, nadražujući centar za zadovoljstvo u mozgu. Pacov prestaje da jede, pije i na kraju umire od iscrpljenosti. Upravo tako izgleda razvrat, blud.

Ako čoveku pređe u naviku da prazni energiju samo radi zadovoljstva, u njemu se formira snažna tendencija koju je kasnije teško iskoreniti. Žena koja ima takvu tendenciju samo prazni energiju iz navike, bez ikakvog cilja, čime potomstvo lišava energije.

Podsetiću vas na poznatu priču koju je opisao arhiepiskop Luka. U Americi je, pre oko sto godina, živela jedna žena-bludnica. U to vreme su bludnice bile surovo kažnjavane. Ona se udala i zahvaljujući tome je izbegla smrtnu kaznu. Sačuvana su svedočanstva njenih brojnih potomaka (bilo ih je oko 80): svi oni su postali alkoholičari, lopovi, ubice...

U Starom zavetu je napisano da bludnica treba da bude pogubljena i da su njeni potomci prokleti do desetog kolena. Postavlja se pitanje: postoji li stroža kazna? Ako se pitaju ljudi – ne postoji. Ali kad je reč o Bogu – postoji.

Mihala, žena cara Davida, pomislila je o svom mužu s prezirom i ostala neplodna: „*A kad kovčeg Gospodnji ulažase u grad Davidov, Mihala kći Saulova gledajući s prozora vide cara Davida gde skače i igra pred Gospodom, i podrugnu mu*